

بررسی اثرات اعتبارات خرد بر توانمندسازی اجتماعی زنان روستایی، مطالعه

موردی: دهستان غنی بیگلو، شهرستان زنجان

منیژه احمدی^۱، مهدی چراغی^۲

^۱استادیار گروه جغرافیا دانشگاه زنجان، ^۲مدرس گروه جغرافیا دانشگاه زنجان

ahmadi.manijeh@znu.ac.ir

مکاتب مختلف توسعه، سرمایه گذاری را از اصول بنیادین خود قلمداد می کنند. وجود سرمایه امکان بهره برداری و بهره وری از محیط پیرامون را فراهم نموده و به خصوص در نواحی روستایی می تواند توسعه پایدار را به همراه داشته باشد. امروزه جهت دستیابی به توسعه پایدار روستایی، برنامه ریزان روستایی بیش از هر چیز بر توانمندسازی گروههای هدف (فقیران، زنان بی سرپرست، کارگران بی زمین و کشاورزان خرده پا و . . .) تاکید دارند. فقر در حال حاضر مهمترین تهدیدکننده محیط زیست می باشد. در طی سه دهه اخیر رویکرد اعتبارات خرد با هدف دسترسی فقرای روستایی به منابع مالی در بسیاری از کشورهای در حال توسعه اجرا و نتایج موفقیت آمیزی را به همراه داشته است. مقاله حاضر در پی پاسخگویی به این سوال است که اعطای این اعتبارات تا چه میزان بر توانمندسازی اجتماعی زنان روستایی موثر بوده است. شناسایی میزان اثرات این راهبرد بر توانمندسازی اقتصادی اجتماعی زنان هدف مقاله حاضر می باشد. روش تحقیق به صورت توصیفی-تحلیلی و روش گردآوری اطلاعات به صورت کتابخانه ای و میدانی (پرسشنامه، مصاحبه) می باشد. نتایج حاصل از تحقیق نشان می دهد، این اعتبارات نتوانسته است توانمندسازی اجتماعی زنان روستایی را در پی داشته باشد، اما رابطه معناداری میان افزایش میزان اعتبارات و بهبود شاخص های توانمندسازی اقتصادی وجود دارد.

واژگان کلیدی: فقر، اعتبارات خرد، توانمندسازی اجتماعی، شهرستان زنجان